

Z A P I S N I K
sa 82. sjednice Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu,
održane 11. aprila 2023. godine

Link za sjednicu: https://www.youtube.com/watch?v=BiGxP_tArL0

Sjednica je počela u 15 sati.

Predsjedavao je Momo Koprivica, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali članovi/ce Odbora: Predrag Bulatović, Jovan Jole Vučurović, Milosava Paunović, Srđan Pavićević, kao i poslanici Simonida Kordić i Branko Radulović, u svojstvu zamjene člana.

Shodno članu 55 Poslovnika Skupštine Crne Gore, sjednici su, u svojstvu zainteresovanih poslanika, prisustvovali: Marko Milačić, Milun Zogović i Dragan Bojović.

Sjednici su, po pozivu, prisustvovali: Dritan Abazović, predsjednik Vlade Crne Gore; Filip Adžić, ministar unutrašnjih poslova; Nikola Terzić, v.d. direktora Uprave policije; Vladimir Novović, glavni specijalni tužilac; Sanja Jovićević, postupajući specijalni tužilac; Duško Milanović, rukovodilac Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici; Vukas Radonjić, postupajući tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici i Nikola Boričić, tadašnji v.d. rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici.

Rad sjednice pratili su i predstavnici medija.

Za ovu sjednicu predložen je i prethodno usvojen sljedeći

DNEVNI RED:

Kontrolno saslušanje na temu: „Postupanje pravosudnih organa u slučaju ukidanja zabrane ulaska u Crnu Goru Veljku Belivuku i Marku Miljkoviću“.

PRVA TAČKA: Kontrolno saslušanje na temu: „Postupanje pravosudnih organa u slučaju ukidanja zabrane ulaska u Crnu Goru Veljku Belivuku i Marku Miljkoviću“.

Predsjedavajući Momo Koprivica, u uvodnom izlaganju, podsjetio je da je Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu na 81. sjednici, održanoj 31. marta 2023. godine, a shodno zaključcima usvojenim na 24. sjednici Odbora, donio odluku o Kontrolnom saslušanju na temu: „Postupanje pravosudnih organa u slučaju ukidanja zabrane ulaska u Crnu Goru Veljku Belivuku i Marku Miljkoviću“. Tom prilikom, podsjetio je da je na 24. sjednici Odbor usvojio deset zaključaka, koji predstavljaju smjernice za dalji rad i postupanje u vezi ozbiljnih tema kojima treba pristupiti na sveobuhvatan način. Između ostalog, zaključci četiri, pet i šest glase: „Odbor je stava da se mora napokon saznati istina o tome ko je kako i zašto doveo do protivzakonitog i selektivnog

postupanja, odnosno nepostupanja organa vlasti u cilju zataškavanja afera i počinitelja krivičnih djela a bez istine nema pravde ni vladavine prava kao osnova za ulazak u Evropsku uniju, a i za cjelokupni prosperitet našeg društva i države. Odbor će rješavati jedno po jedno pitanje, te na taj način pokušati da temeljno i posvećeno rasvijetli sve navedene slučajeve smatrajući da javnost ima pravo da zna i da bude upoznata sa stvarnim činjeničnim stanjem.“ Predsjedavajući je kazao da će, sa punom istinom o svim spornim slučajevima. Odbor na transparentan i efikasan način sprovesti planirane sjednice po ovim pitanjima realizujući pri tom svoju kontrolnu ulogu, koju mu kao radno tijelo Skupštine Crne Gore omogućavaju Ustav Crne Gore i Poslovnik Skupštine Crne Gore.

U vezi sa navedenim, podsjetio je da je Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu, do sada realizovao nekoliko kontrolnih saslušanja na par zadatih tema, te naveo da je jedna od njih bila i „Protivpravno zadržavanje Mitropolita crnogorsko-primorskog Amfilohija, u prostorijama Centra bezbjednosti Podgorica“, nakon čega je otvoren predmet u Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici. Kazao je da upravo na taj način, kontrolna i nadzorna uloga radnog tijela Skupštine i Skupštine kao institucije, dobijaju svoj puni smisao. Dalje je naveo da je intencija ovog kontrolnog saslušanja saznavanje istine i razjašnjenje uloge državnih organa u pogledu činjenja, odnosno nečinjenja, ili bolje reći sprovođenja bezakonja u vezi skidanja zabrane ulaska u Crnu Goru dvojici monstruoznih kriminalaca Belivuku i Miljkoviću. Kako je naveo predsjednik Odbora, opravdano se sumnja da je skidanje zabrane ulaska pomenutim kriminalcima, rezultat zloupotrebe pojedinih nadležnih organa i službenih lica, a cjelokupna javnost svjedoči da su pojedini policijski funkcioneri i službenici postupali u interesu jednog kriminalnog klana u odnosu na drugi kriminalni klan, što je nezabilježeno instrumentalizovanje državne službe. Ponovio je da je svrha realizacije kontrolnog saslušanja davanje doprinosa u rasvjetljavanju svih nepočinštava, kako bi se državni organi očistili od mafije i korupcije i kako bi i na ovaj način doprinijeli vraćanju povjerenja u državne institucije, naročito u pravosudne organe.

Na kraju uvodnih napomena, predsjedavajući Koprivica je istakao da je Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu pokazao, i u dosadašnjem radu uložio maksimalan kapacitet u vršenju nadzorne i kontrolne uloge u odnosu na organe vlasti u njihovom postupanju u mnogim spornim slučajevima koje opterećuju javnost, a sve u cilju što boljeg i transparentnijeg sprovođenja pravde i vladavine prava, jer bez pravde i vladavine prava nema prosperiteta jednog društva. U skladu sa Poslovnikom Skupštine Crne Gore, a u cilju pomoći nadležnim organima da ovaj slučaj razriješe što kvalitetnije i efikasnije kroz ostvarivanje kontrolne uloge Skupštine, predsjedavajući je naveo da smatra da će održavanje ovog kontrolnog saslušanja doprinijeti realizaciji prikupljanja potrebnih informacija i stručnih mišljenja kao i konačnom rasvjetljavanju svega navedenog.

Predsjednik Vlade Crne Gore Dritan Abazović, ukazujući na važnost organizovanja predmetnog kontrolnog saslušanja, kazao je da je do ukidanja zabrane ulaska u Crnu Goru ovim kriminalcima moglo da dođe samo od strane Uprave policije i nadležnog lica unutar tog organa, i to pisanim ili usmenim putem, što je bila ranija praksa u tom organu. Istakao je da je u trenutku kada je bilo aktuelno pitanje ulaska Veljka Belivuka u Crnu Goru, jedan od čelnih lica u Upravi policije bio Zoran Lazović, a da je iznad njega bio samo direktor Policije Veselin Veljović, te da je, ukoliko je to skidanje zabrane tražio upravo direktor policije, Zoran Lazović bio u obavezi da to tada kaže. Naveo je da je ispod njih po hijerarhiji bio Enes Baković, a da su ispod njih bila dva lica čiji je identitet poznat javnosti, dodajući da je njegovo mišljenje da su ta lica, po nalogu nekog

od šefova, bila zadužena da izvrše tehnički dio posla, odnosno da izbrišu zabranu ulaska u Crnu Goru Belivuku i Miljkoviću. Istakao je da je cjelokupni postupak tada pokrenuo bivši menadžment Ministarstva unutrašnjih poslova, kao i da je predmet bio pred Osnovnim državnim tužilaštvom, nakon čega je isti preuzelo prethodno Specijalno državno tužilaštvo, nakon čega je sve arhivirano. Kazao je da nije siguran da je Zoran Lazović bio pozivan da daje izjavu tim povodom u tužilaštvo, i dodao da cjelokupna javnost zna koliki su kriminalci Veljko Belivuk i Marko Miljković, te da su i u Crnoj Gori, i u drugim zemljama regiona optuženi za najteža krivična djela. Premijer je dalje istakao da su uoči održavanja predmetnog kontrolnog saslušanja, postojale određene aktivnosti advokata koji se bave slučajem porodice Lazović, a koje predstavljaju pokušaj pritiska na izvršnu i zakonodavnu vlast da se ova tema na neki način relativizuje. Abazović je zaključio da, prema njegovom mišljenju, u ovom slučaju postoji hijerarhijska komandna odgovornost koju treba tražiti u Upravi policije.

Filip Adžić, ministar unutrašnjih poslova, u svojoj riječi, kazao je da je, poslije svih dešavanja u proteklih par mjeseci, ali i generalno od smjene vlasti 2020. godine, jasno da je dugo vremena građen sistem koji bi bio u funkciji i na usluzi nelegalnim i kriminalnim aktivnostima. Navodeći da je Uprava policije organ koji je hijerarhijski izuzetno jasno ustrojen gdje se lako može doći do odgovornosti, Adžić je istakao da je u ovom slučaju vrlo jasno da su službenici koji su direktno mogli skinuti zabranu ulaska ovim kriminalcima, a shodno njihovim izjavama i onome što je kasnije utvrđeno, dobili naređenja od svojih nadređenih za takav postupak. Ministar je dalje naveo da se, shodno izjavama lica koja su, prema određenim saznanjima odradila samo tehnički dio posla, došlo do njihovih nadređenih lica, koji su tada bili na vrhu hijerarhijskih sektora koje su pokrivali unutar Uprave policije. S tim u vezi, kazao je da se tu prvenstveno radi o Enesu Bakoviću, koji je navodno takođe dobio nalog od tadašnjeg pomoćnika direktora Zorana Lazovića, da za potrebe njegovog sektora skine zabranu ulaska za ova dva lica. Navodeći da nije u potpunosti jasno zašto do danas ne postoji bilo kakva reakcija kada je ovaj predmet u pitanju, iznio je mišljenje da postoje određene manjkavosti u zakonu, tj. pravne praznine, te da nije slučajno zašto u prethodnom periodu nije postojao jasno određen pravilnik po kojem se stavljaju ili ukidaju zabrane ulaska određenim licima u zemlju. Ministar Adžić je, završavajući izlaganje, naveo da je Uprava policije u ovom postupku odradila svoj dio posla, odnosno prikupila sve relevantne podatke i iste dostavila tužilaštvu na dalje postupanje.

Nikola Terzić, v.d. direktora Uprave policije, u svom obraćanju je istakao da u vrijeme kada se desio navedeni slučaj, on nije bio na poziciji direktora tog organa, te da neće komentarisati činjenice koje se odnose na navedeni predmet. Kada je u pitanju stavljanje i ukidanje zabrane ulaska za određene državljane u Crnu Goru, Terzić je kazao da je ovaj institut u prethodnom periodu u velikoj mjeri predstavljao predmet zloupotrebe službe, odnosno sektora bezbjednosti. Saopštio je da se u ovom trenutku, u Crnoj Gori oko 1000 lica nalazi na spisku zabrane ulaska u državu, te da nije siguran da sva lica ispunjavaju sve neophodne uslove za navedenu zabranu. Imajući u vidu navedeno, Terzić je istakao da će se Uprava policije na čijem je sada čelu, u narednom periodu baviti analizom postojećih spiskova i načinom njihovog formiranja. Naveo je da je porazna činjenica da tako bitan segment funkcionisanja službe nije na bilo koji način, i bilo kojim aktom bio regulisan toliko dugo vremena, te dodao da će menadžment policije takođe raditi i na propisivanju jasno uređenog pravilnika koji će urediti ovu važnu oblast. U tom kontekstu,

Terzić je istakao da bi navedenim pravilnikom, između ostalog, trebalo propisati da se određenom licu ne može staviti doživotna zabrana ulaska u državu, jer u određenim trenucima mogu prestati razlozi i okolnosti koji su važili u vrijeme kada je ista stavljena.

Glavni specijalni tužilac Vladimir Novović, u svojoj riječi, kazao je da u vrijeme formiranja predmeta, pribavljanja dokaza, i donošenja odluke o predmetu o kojem je riječ na kontrolnom saslušanju, a koji nosi poslovnu oznaku KTS br. 214/21, on nije obavljao funkciju glavnog specijalnog tužioca, već da je bio sudija Višeg suda u Podgorici. U pogledu sadašnjeg stanja, Novović je kratko istakao da je sada u Specijalnom državnom tužilaštvu ponovo formiran predmet povodom tog istog događaja, da on ima svoju poslovnu oznaku i da se nalazi u radu kod jednog od specijalnih tužilaca.

Sanja Jovićević, postupajuća specijalna tužiteljka, u svom izlaganju, saopštila je da je navedeni predmet formiran na osnovu krivične prijave koju je Specijalnom državnom tužilaštvu podnio poslanik u Skupštini Crne Gore, a istim je zadužena kroz redovnu raspodjelu predmeta. Istakla je da je odmah po zaduživanju spisa predmeta, započela izviđaj, te počela sa prikupljanjem dokaza i podataka, odnosno s provjerama navoda podnijete prijave, s obzirom na to da uz krivičnu prijavu nije bilo dokaza koji bi potvrdili navode koji su bili istaknuti u krivičnoj prijavi. Tužiteljka Jovićević je navela da je ova krivična prijava podnijeta u septembru 2021. godine, da bi 14. oktobra 2021. godine Osnovno državno tužilaštvo, odnosno postupajući tužilac tog tužilaštva dostavio na ocjenu i razmatranje formirane spise predmeta, a na osnovu krivične prijave koju je tom tužilaštvu podnio tadašnji državni sekretar u Ministarstvu unutrašnjih poslova, protiv jednog fizičkog lica, kako bi Specijalno tužilaštvo razmotrilo da li ima osnova da se preduzme krivično gonjenje u tom predmetu, za krivična djela iz svoje nadležnosti. Navela je da je, nakon što je izvršila uvid u spise predmeta, utvrdila da se radi o istom činjeničnom i pravnom osnovu, te je s tim u vezi sačinila službenu zabilješku o tome i odlučila da se ti spisi predmeta pripoje prethodno formiranim spisima predmeta koji su već bili formirani po krivičnoj prijavi poslanika u Skupštini Crne Gore, a koja je bila podnijeta protiv Zorana Lazovića.

Tužiteljka je dalje istakla da, nakon što su ti spisi objedinjeni, započet je jedinstveni postupak izviđaja, prikupljeni su podaci i dokazi, uzete izjave od određenog broja lica u svojstvu građana, prikupljena dokumentacija od Uprave policije, Ministarstva unutrašnjih poslova, Interpola Podgorica, kao i da je izvršen uvid, odnosno dostavljen dio spisa predmeta koji je prethodno bio formiran u Specijalnom državnom tužilaštvu. Jovićević je dalje istakla da je, u trenutku kada je ocijenila da je prikupljeno dovoljno dokaza za donošenje odluke, a na osnovu podataka i informacija kojima je raspolagala u tom trenutku, donijela rešenje o odbačaju krivične prijave. U istoj je, kako je navela, dala detaljne razloge zbog kojih smatra da ne postoji osnovana sumnja da su prijavljena lica izvršila krivična djela koja su im stavljena na teret. Dalje je istakla da je o odluci koju je donijela, shodno zakonu, obavijestila podnosiocima krivične prijave, poslanika u Skupštini Crne Gore i državnog sekretara u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Tužiteljka je u svom daljem izlaganju kazala da je jedan od podnosilaca krivične prijave, državni sekretar u Ministarstvu unutrašnjih poslova, iskoristio svoje zakonsko pravo, a o čemu ga je poučila u obavještenju koje mu je dostavila, da podnese pritužbu na rešenje o odbačaju krivične prijave neposredno Vrhovnom državnom tužilaštvu, koje je naknadno vršilo ocjenu i ispitivanje odluke i utvrdilo da je pritužba koja je podnijeta neosnovana. Istakla je da drugi podnosilac krivične prijave

nije iskoristio ovo svoje zakonsko pravo, te zaključila da je to sve što može reći u ovom trenutku, s obzirom na to da je postupak po prijavi u toku.

Duško Milanović, rukovodilac Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, istakao je da se u to vrijeme on nije nalazio na poziciji rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva i da je prema službenoj evidenciji, u Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici 13. oktobra 2021. godine formiran predmet, po krivičnoj prijavi tadašnjeg sekretara Ministarstva unutrašnjih poslova gospodina Rada Miloševića, protiv jedne službenice S. I, čije puno ime ne bi pominjao jer je u tom kratkom postupku koji se vodio, utvrđeno da se ona nalazila na bolovanju i da nema veze s prijavljenim radnjama. Milanović je dalje istakao da je tim predmetom bio zadužen tužilac Vukas Radonjić, koji je o svojim radnjama obavještavao tadašnjeg zamjenika rukovodioca, odnosno vršioca dužnosti rukovodioca, Nikolu Boričića. Na kraju, saopštio je da je navedeni predmet već sledećeg dana dostavljen Specijalnom državnom tužilaštvu na dalje postupanje.

Vukas Radonjić, postupajući tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu, u svom izlaganju, kazao je da je tog 13. oktobra 2021. godine, tokom dežurstva, obaviješten o krivičnoj prijavi koju je podnio tadašnji državni sekretar u Ministarstvu unutrašnjih poslova Rade Milošević, protiv službenice Uprave policije za koju je on prikupio dokaze da je sa svog službenog računara deaktivirala zabranu ulaska za određena lica u Crnu Goru. Ono što je bilo karakteristično u tom trenutku, kazao je Radonjić, jeste dotadašnja praksa u radu državnog tužioca i policije tokom dežurstva, da se sve odvija telefonskim putem na osnovu usmenih obavezujućih naloga, kako bi se postigla ekspeditivnost u radu. Međutim, kako je istakao, u komunikaciji s policijom, saopšteno mu je da su od strane rukovodećih lica policije, za čija imena se nije interesovao, dobili uputstva da se ta komunikacija vrši pisanim putem, što znači da je po podnijetoj prijavi bio dužan da podnese pisani zahtjev policiji da postupi po određenim nalogima koje je smatrao da treba ispuniti, da bi se donijela odluka o krivičnoj prijavi, te je s tim u vezi bio prinuđen da čeka njihov pisani odgovor. Tužilac Radonjić je istakao da je sve navedeno usporavalo postupak, te da je i on sam izrazio čuđenje zašto je to tako. Nadalje je kazao da je postupanje po njegovim pisanim nalogima trajalo čitavog tog dana i završilo se negdje oko ponoći, te da je ocjenom tih prikupljenih obavještenja i dokaza, a na osnovu slobodnog tužilačkog uvjerenja, izgradio mišljenje da su određeni policijski službenici učinili krivično djelo protiv službene dužnosti iz nadležnosti Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, jer nijesu javni funkcioneri, iako su oni u svojim izjavama pominjali određene javne funkcionere.

Tužilac Radonjić je dalje naveo da je njegov plan bio da ta lica sasluša u svojstvu osumnjičenih lica, te da zavisno od onog što će iznijeti u svojim odbranama, ocijeni da li je taj predmet i dalje u nadležnosti Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici ili eventualno Specijalnog državnog tužilaštva. Navedeno je planirao iz razloga što su, nezavisno od onih izjava koje su oni dali kao građani u postupku pred državnim tužiocem, mogli da se brane i ćutanjem, ili na neki drugi način, nekom drugom izjavom ili jednostavno da ukažu, negiraju krivično djelo, te da sve opet prebace na službenicu koja je prva prijavljena, a što bi značilo da se opet mora krenuti od nje. U daljem izlaganju, tužilac Radonjić je kazao da je o svemu navedenom uredno obavijestio i tadašnjeg zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva Nikolu Boričića, a policiji je dao usmeni nalog da ta lica liše slobode, smatrajući da postoji opasnost da, u slučaju da se puste na slobodu do dana saslušanja, mogu ometati postupak uticanjem na svjedoke i eventualno

saučesnike. U tom trenutku, istakao je Radonjić, policija je ponovo tražila pisani nalog za lišenje slobode, jer nisu htjeli da postupe na osnovu usmenog naloga, navodeći opet kao razlog određena uputstva koja su, kako su kazali, dobili od šefova. Imajući u vidu navedeno, saopštio je da je oko 23 časa, lično na svom računaru ispisao pisani nalog za lišenje slobode dva policijska službenika, te isti predao policijskim službenicima s kojima je ranije imao komunikaciju na tom predmetu, te da im je kazao da ga obavijeste kada bude postupljeno po istom. Naveo je da ga od tog trenutka više niko iz policije nije obavijestio, dodajući da ga je oko ponoći pozvala rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici Lepa Medenica, rekavši mu da postupa nezakonito, kao i da treba da pusti policijske službenike koji su lišeni slobode, a što je on odbio. Tužilac Radonjić je dalje naveo da ga je nakon toga, pozvao tadašnji vršilac dužnosti vrhovnog državnog tužioca Dražen Burić, istim povodom, s tim što je on za razliku od rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva, tražio da spise predmeta uz propratni akt, dan kasnije dostavi Specijalnom državnom tužilaštvu, kako bi oni nastavili postupanje jer je, po njegovom kazivanju, tamo već formiran predmet povodom istog događaja. O tome je, kako je istakao, bio obaviješten od strane policije, ali su mu iz policije saopštili da će o tome da upoznaju specijalnu tužiteljku, Sanju Jovićević, koja će, ako ocijeni neophodnim, preuzeti postupanje, što se nije desilo u momentu dok je on postupao po predmetu. Na kraju izlaganja, tužilac Radonjić je naveo da je, na osnovu konsultacije sa tadašnjim vršiocem dužnosti vrhovnog državnog tužioca, sutradan poslao otpremnicu Specijalnom državnom tužilaštvu, te da od tada nema nikakva dalja saznanja. Ono što je po dolasku u Specijalno državno tužilaštvu saznao, jeste da je taj predmet završen odbacivanjem krivične prijave, i da je sad ponovo aktivan, te da isti njemu nije dodijeljen u rad.

Predsjedavajući Momo Koprivica, tužioca Vukasa Radonjića je, radi pojašnjenja i pune preciznosti, zamolio za potvrdu navoda da ga je iza ponoći pozvala rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva i sugerisala kako da postupa, kao i da ga je nakon nje pozvao i v.d. vrhovni državni tužilac iz Vrhovnog državnog tužilaštva.

Tužilac Vukas Radonjić, u svojoj riječi, ponovio je ranije izneseni navod da ga je tada pozvala rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici poslije ponoći, rekavši mu da nezakonito postupa, da je potrebno da pusti lica, te da je, kada je on to odbio, rukovoditeljka kazala da će ga pozvati vršilac dužnosti vrhovnog državnog tužioca. Tužilac Radonjić je dalje naveo da ga je nakon toga pozvao vršilac dužnosti vrhovnog državnog tužioca, koji nije imao iste zahtjeve, odnosno da mu je kazao da se lišenje slobode tih lica sada ne može promijeniti, sugerišući mu da spise predmeta sutradan dostavi Specijalnom državnom tužilaštvu, kod kojih je već formiran predmet. Radonjić je u svom daljem izlaganju istakao i da je o svemu navedenom sačinio službene zabilješke, dostavio ih tadašnjem zamjeniku rukovodioca, te da su isti evidentirani u Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici.

Predsjedavajući Momo Koprivica, kazao je da je izlaganje tužioca Radonjića od velikog značaja za sagledavanje predmetnog slučaja, te naveo da navedene informacije javnost treba da konzumira kao potencijalno esencijalne za rasvjetljenje, kako je naveo, nezakonitog postupanja nadležnih državnih institucija. S tim u vezi, Koprivica je ponovio da se, prema iskazu postupajućeg tužioca, rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva Lepa Medenica, umiješala u rad ovog predmeta, i očigledno vršila pritisak na njega, a sve u cilju zaštite konkretnih pojedinaca koji su skinuli zabranu ulaska u Crnu Goru regionalnim kasapima, koji su prije ukidanja te zabrane osumnjičeni

za izvršenja monstruoznih krivičnih djela. Koprivica je na kraju kazao da sve navedeno govori o nespornoj sprezi mafije i državnih struktura u Crnoj Gori.

Nikola Boričić, tadašnji vršilac dužnosti rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, u svojoj diskusiji, kazao je da je prinuđen da izlaganje započne riječima: „da mu je pukla pogibija od ovog predmeta“. Takođe je naveo da će napraviti kratku uvertiru, kako bi dao jasniju i kompletniju sliku o cjelokupnom slučaju. S tim u vezi, Boričić je kazao da je u januaru 2021. godine, glasovima svih državnih tužilaca u Osnovnom državnom tužilaštvu, određen za zamjenika rukovodioca, odnosno za lice koje je u toku 2021. godine rukovodilo Osnovnim državnim tužilaštvom u Podgorici, dodajući da je ta godina bila jako efikasna i uspješna kada je u pitanju rad tog tužilaštva. Međutim, kako je istakao, pojavljuju se problemi u funkcionisanju, zbog sve učestalijih poziva koje je počeo da dobija od tadašnjeg vršioca dužnosti vrhovnog državnog tužioca, nakon čega je tražio da se svaka buduća komunikacija s njim vrši isključivo pisanim putem. Po mišljenju tužioca Boričića, svoja ovlašćenja v.d. vrhovnog državnog tužioca Dražen Burić, prebacio je na rukovoditeljku Višeg državnog tužilaštva Lepu Medenicu, koja je nastavila sa pozivima, te ponovio da je on insistirao da se sva dalja komunikacija s njima nastavi obavljati pisanim putem.

Kada je u pitanju predmet o kojem je riječ na ovom kontrolnom saslušanju, Boričić je naveo da ga je postupajući tužilac Radonjić uredno obavještavao o svim preduzetim radnjama i namjerama povodom istog. S tim u vezi, nakon što mu je tužilac oko ponoći 13. oktobra 2021. godine saopštio da namjerava da liši slobode dva službenika policije, nakon čega se on saglasio sa tim predlogom, nakon najviše 20 minuta, dobio je poziv od rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva. Navodeći da ne zna, odakle je ona znala ko postupa po navedenom predmetu, Boričić je kazao da je rukovoditeljka od njega zahtijevala da tužiocu Radonjiću naredi da ta lica pusti na slobodu. Kako je kazao, osnov za navedeni zahtjev nije razumio, imajući u vidu da istom nijesu prethodile određene dileme u smislu da ne stoji pritvorski osnov, odnosno u ovom slučaju nije postojalo neslaganje između postupajućeg tužioca i rukovodioca, u kojem slučaju bi se primijenio institut obavezujućeg uputstva. Boričić je dalje kazao da je na pomenuti zahtjev rukovoditeljke, on odgovorio da tužilac Radonjić postupa na propisani način, te da u tom smislu ima njegovu podršku za dalje postupanje, nakon čega su završili razgovor. Dalje je kazao, da je nakon par minuta ponovo dobio poziv od rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva, kojom prilikom je traženo da oduzme predmet od tužioca Radonjića, za šta se, kako je istakao Boričić, nijesu ni stekli zakonski uslovi, te je naveo da je i taj zahtjev odbio. Posle par minuta, rukovoditeljka ga je ponovo pozvala, zatraživši od njega da pozove glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića, na šta je on odgovorio da za to nema potrebe, nakon čega su završili razgovor. U daljem izlaganju, kazao je da je, nakon svih navedenih telefonskih poziva, rukovoditeljka poslije toga pozvala i tužioca Radonjića, o čemu ga je on obavijestio istu noć, a sutradan i službenim putem.

Nastavljajući izlaganje, Boričić je saopštio da je poslije ovog predmeta, krajem 2021. godine, nezakonito smijenjen, i to ponajviše zbog navedenog i još par drugih predmeta. S tim u vezi, istakao je da je tada aktom rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva, putem e-mejla, stigao predlog o izboru druge tužiteljke na mjesto zamjenika rukovodioca, te je zatraženo od svih tužilaca Osnovnog državnog tužilaštva da o navedenom predlogu glasaju putem mejla, iz epidemioloških razloga, odnosno tada aktuelnog korona virusa. Boričić je kazao da je tužilaštvo tog dana ličilo na

berzu, te da su prije i poslije glasanja pozivani tužioci u Osnovnom državnom tužilaštvu telefonskim putem, da promijene glas, navodeći da iza svega navedenog stoje vršilac dužnosti vrhovnog državnog tužilaštva Dražen Burić i Lepa Medenica, rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva. Istakao je da su, nakon što mu je većina tužilaca glasanjem dala podršku, odnosno bila na njegovoj strani, pomenuti rukovodioci zakazali proširenu sjednicu Vrhovnog državnog tužilaštva, na kojoj su ga smijenili, i na njegovo mjesto postavili jednog tužioca iz Višeg državnog tužilaštva. Smatrajući da je navedeni čin nezakonit, Boričić je odlučio da se svakom članu novoizabranog Tužilačkog savjeta, osim jednog, obrati pojedinačno, odnosno poimenično. Kako je kazao, jednom članu Savjeta nije se obratio iz razloga što je, kako je kazao, zajedno sa tadašnjim v.d. vršiocem dužnosti tražio njegovo hapšenje, kada je protiv njega podnijeta krivična prijava, a koja je kasnije odbačena. U vezi sa obraćanjem ostalim članovima Tužilačkog savjeta, istakao je da nikada nije dobio odgovor na isto, ali dodao i da je čuo da je postojala inicijativa od strane nekih uglednih pravnika da se to obraćanje stavi na dnevni red. U vezi sa navedenim, kazao je da je mišljenja da je razmatranje i odgovor na njegovo obraćanje, vješto zaobišla tadašnja vršiteljka dužnosti vrhovnog državnog tužioca.

U daljem izlaganju, Boričić je istakao da je, nakon njegove smjene, na službeni mejl Osnovnog državnog tužilaštva, dobio pitanja od dva medija, kojom prilikom im je jasno i precizno odgovorio da je rezultat njegove nezakonite smjene odbijanje da postupa po nezakonitim nalogima vršioca dužnosti vrhovnog državnog tužioca. Nakon toga je, kako je kazao, pokrenut i disciplinski postupak protiv njega. S tim u vezi, Boričić je naveo da je odlukom Vrhovnog suda ukinuta odluka koja se vodila u disciplinskom postupku protiv njega, navodeći da je predsjednica Disciplinske komisije krila presudu Vrhovnog suda od članova tog vijeća, te da je na taj način ušla u zonu krivične odgovornosti. U vezi sa navedenim, Boričić je kazao da će dostaviti pomenutu presudu, kako bi cjelokupna javnost svjedočila nepravdi koja mu je načinjena. Na kraju izlaganja, istakao je da su protiv njega podnijete i tri prijave za kršenje Etičkog kodeksa, i to od: rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva, tužiteljke Burić, odnosno supruge tadašnjeg vršioca dužnosti vrhovnog državnog tužioca, kao i od strane tužioca Denisa Zvrka, koji je, kako je kazao, u Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici doveden bez mišljenja sjednice državnih tužilaca. Navodeći da su sve pomenute podnesene prijave odbačene, Boričić je završio izlaganje sa intervjuom koji je imao sa rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, odnosno ocjenama koje je tada dobio. Tim povodom, naveo je da je od članova Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika, i predstavnika Ministarstva pravde dobijao petice, odnosno najbolju ocjenu, dok je od strane članova iz reda tužilaca dobijao nulu.

Predsjedavajući Momo Koprivica, u svojoj riječi, kazao je da će se, shodno članu 50 Poslovnika Skupštine Crne Gore, kao poslanik, odnosno predsjednik Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu, obratiti Osnovnom državnom tužilaštvu sa zahtjevom da se dostave službene zabilješke u odnosu na predmetni slučaj, a koje je sačinio postupajući tužilac Vukas Radonjić. Nakon ove napomene, predsjedavajući je predsjednika Vlade pitao ga da li je upoznat sa kojim povodom su dva kriminalca Belivuk i Miljković, došli u Crnu Goru, šta su radili u tom periodu, i da li su imali kontakt sa nekim od policijskih službenika, ili sa nekim drugim službenim licima. Koprivica je kazao da, ono što je javnosti poznato shodno dostupnim tekstovima vezano za njihov boravak u Crnu Goru, jeste da su oni 14. oktobra 2020. godine učestvovali u lišavanju života

Hodžića i Spahića, kao i Radulovića, što je slučaj od par mjeseci ranije. Predsjednik Odbora je u daljem izlaganju naveo da se trenutno svakako radi o jednoj atipičnoj situaciji, imajući u vidu da određeni broj funkcionera prisutnih na sjednici Odbora, u navedeno vrijeme nijesu bili na tim funkcijama, te izrazio nadu da će oni ipak u određenim kapacitetima i u granicama ovlašćenja, moći da daju doprinos razjašnjenju pomenutih slučajeva.

Predsjednik Vlade Dritan Abazović, kratko se osvrnuo na prethodno iznesene izjave i navode prisutnih tužilaca, te istakao da je bilo neophodno da građani i cjelokupna javnost budu upoznati sa svim što se dešava u Crnoj Gori, dodajući da bilo kakav vid pritiska na tužioce predstavlja neprimjeren i nezakonit čin, koji treba odmah procesuirati. Na pitanje kojim povodom su Belivuk i Miljković došli u Crnu Goru, premijer Abazović je odgovorio da su došli da bi prisustvovali porodičnom okupljanju, odnosno veselju zbog rođenja sina vođe Kavačkog klana Radoja Zvicera. Navodeći da je pomenutom slavlju prisustvovao i sin Zorana Lazovića, Petar Lazović, u svojstvu, kako su oni kazali, „tajnog agenta”, premijer je kazao da su taj skup obezbjeđivali pripadnici Uprave policije, tačnije Sektora kojim je rukovodio upravo Zoran Lazović. Premijer je istakao da iz navedenog proizilazi jasan zaključak da je postojala jasna sprega između mafije, odnosno kriminalnih grupa i Uprave policije, odnosno državnih struktura vlasti.

Predsjedavajući Momo Koprivica, u svom komentaru kazao je da, imajući u vidu ono što je kazao premijer Abazović, potpuno je jasno zašto je kriminalcima Belivuku i Miljkoviću, nakon što su počinili najmonstruoznije zločine na teritoriji Crne Gore, ukinuta zabrana ulaska u državu. Ono što je takođe važno u vezi sa ovim slučajem, kazao je predsjednik Odbora, jeste činjenica da je podnosilac krivične prijave naglasio, da ga je načelnik Direkcije za strance, migracije i readmisiju u MUP-u, 11. oktobra 2021. godine, obavijestio da Belivuk i Miljković nijesu podnosili žalbu na rješenje Uprave policije kojom im je zabranjen ulazak u Crnu Goru, odnosno da ne posjeduju traženu informaciju o tome da postoji dokumentacija o zabrani ulaska.

Poslanik Branko Radulović, u svom izlaganju, kazao je da je Crna Gora zatočena od autokratskog kriminogenog režima koji je vladao 30 godina, te da je kriminal duboko prožet kroz sve strukture društva, odnosno sistema u cjelini. Istakao je da je u Crnoj Gori potrebno uvesti vanredno stanje, koje i sam Ustav predviđa, te da bi se jedino na taj način mogla odbraniti država i njeni građani. Poslanik Radulović je mišljenja da su kriminalne strukture iz Srbije i Crne Gore udružene, te da međusobno sarađuju, kao i da je vjerovatno da su službe bezbjednosti policije ove dvije države djelovale na način da se bezbjednosne strukture involviraju u kriminalne strukture. Nadalje je istakao da je glavnom specijalnom tužiocu, i svim ostalim koji su spremni da se hrabro bore protiv organizovanog kriminala i korupcije, potrebno dati najveću podršku, pružiti adekvatne materijalne i ljudske resurse, u cilju da se Crna Gora očisti od kriminogenih struktura, i postane država vladavine prava. Predsjednika Vlade Dritana Abazovića, pitao je šta namjerava da uradi da Crnu Goru sistemski “očisti” od kriminala i autokratskog režima, dok je glavnom specijalnom tužiocu postavio pitanje šta zakonodavna vlast može uraditi kako bi se tužilaštvu kojim rukovodi obezbijedili svi neophodni uslovi za kvalitetno ispunjavanje Ustavom i zakonom propisanih nadležnosti.

Poslanik Predrag Bulatović, iskazujući podršku organizovanju ovog kontrolnog saslušanja, kazao je da je saglasan sa predsjednikom Vlade, da se, kada su u pitanju činjenice, radi o veoma jednostavnom slučaju, ali da je u predstojećem periodu potrebno sprovesti pravnu

proceduru, odnosno preduzeti sve neophodne mjere da se do kraja ispita postupanje pravosudnih organa kada je ovaj slučaj u pitanju. Poslanik je istakao da radnje koje je u prethodnom periodu preduzelo Specijalno državno tužilaštvo, pokazuju da su kadrovske reforme u tužilaštvu, odnosno Tužilačkom savjetu, bile opravdane i korisne, te da one predstavljaju velik iskorak kada je u pitanju početak borbe za pravedniju državu, odnosno iskorjenjivanje organizovanog kriminala i korupcije. S tim u vezi, kazao je da je u narednom periodu potrebno sprovesti proceduru i izabrati vrhovnog državnog tužioca, koji predstavlja krovnu funkciju kada je u pitanju državno-tužilačka organizacija. Takođe, neophodno je nastaviti sa kadrovskim promjenama i u drugim oblastima, posebno u sudstvu, Upravi policije i drugim organima zaduženim za borbu protiv velike pošasti koju predstavlja organizovani kriminal. Predsjedniku Vlade je postavio pitanje, zašto pomenuti pravilnici, nijesu izrađeni odmah nakon smjene vlasti 2020. godine, te zbog čega se toliko čeka na određene neophodne izmjene u ovoj važnoj oblasti. Takođe je kazao da nakon ove sjednice, odnosno iznesenih navoda i izjava tužilaca, očekuje pravovremenu i adekvatnu reakciju nadležnih organa, u cilju rasvjetljavanja ovog slučaja do kraja.

Poslanik Bulatović se u daljem izlaganju osvrnuo na slučaj „pokušaj državnog udara” iz 2016. godine, te naveo da je zatvaranje tog procesa, odnosno otkrivanje pune istine o tom „montiranom slučaju”, od suštinske važnosti za dalji put napretka Crne Gore. Kako je istakao, ovo je neophodno kako bi se do kraja razotkrila cjelokupna kriminalna mreža, odnosno hobotnica koja je upravljala kompletnim sistemom u državi. Nadalje, poslanik Bulatović je naveo da se povodom ovog slučaja, advokatski tim Andrije Mandića, Milana Kneževića obratio novom Tužilačkom savjetu, sa pritužbom na rad tužioca Saše Čađenovića, koji je predstavljao desnu ruku glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića. S tim u vezi, kazao je da su u podnijetoj pritužbi navedeni svi dokazi koji pokazuju da se radi o montiranom državnom udaru, te saopštio da se do danas Tužilački savjet nije oglasio tim povodom, niti odgovorio na nju. U vezi sa navedenim, poslanik Bulatović je kazao da nije pravedno da oni koji stoje iza ovog montiranog slučaja, budu na slobodi, a da se i dalje progone nevina lica. Na kraju izlaganja, istakao je da građani Crne Gore žele pravdu, državu vladavine prava, i punu sigurnost u svim aspektima, odnosno institucije sa poštenim i časnim ljudima, koje će biti očišćene od organizovanog kriminala.

Glavni specijalni tužilac Vladimir Novović, u svom odgovoru poslaniku Branku Raduloviću, kazao je da je u najkraćem periodu potrebno ojačati kadrovske kapacitete Specijalnog državnog tužilaštva, odnosno povećati broj specijalnih tužilaca, ali i dodatno unaprijediti njegove prostorne kapacitete. Kada su u pitanju eventualne izmjene Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu, Novović je istakao da je od suštinske važnosti da se smanje nadležnosti ovog tužilaštva, posebno u dijelu koji se odnosi na koruptivna krivična djela, odnosno da se propiše da se ta nadležnost odnosi samo na predmete visoke korupcije. Ove izmjene neophodne su kako bi se specijalni tužioci mogli više posvetiti ozbiljnim predmetima, dok bi se predmeti koji su od manje društvene opasnosti, mogli staviti u nadležnost osnovnih državnih tužilaštava i Višeg državnog tužilaštva u Podgorici ili pak Bijelom Polju. Tužilac Novović je u nastavku izlaganja pohvalio određene korake i pomake kada je u pitanju poboljšanje prostornih uslova, odnosno obezbjeđivanje i adaptacija stare zgrade Vlade za potrebe tužilaštva. U svom daljem izlaganju, kazao je da je takođe potrebno popuniti Specijalno policijsko odjeljenje, čija je trenutna popunjenost ispod 50%. U tom smislu, takođe je neophodno izmijeniti propise na način da se na javne oglase za to

odjeljenje mogu prijaviti i lica iz bankarskog sektora, Uprave carina, Poreske uprave i sl. Novović je istakao da u pogledu pristupa bazama podataka, postoje određeni pomaci, ali još uvijek nije na zadovoljavajućem nivou, te da je isti potrebno unaprijediti i Specijalnom tužilaštvu obezbijediti što širi pristup istim. U odnosu na komentar poslanika Bulatovića, kazao je, da i on smatra da je potrebno u što kraćem roku izvršiti izbor vrhovnog državnog tužioca, jer bi na taj način rad i funkcionisanje cjelokupne državno-tužilačke organizacije bio olakšan, potpuniji i kvalitetniji. Na kraju izlaganja, Novović se saglasio sa konstatacijom poslanika Bulatovića da je potrebno ojačati napore i udružiti se u cilju iskorjenjivanja organizovanog kriminala u Crnoj Gori, kako bi se osigurala bezbjednost svih njenih građana i sve djece, dodajući da se za sada: „njegova djeca igraju samo u sobi.“

Predsjedavajući Momo Koprivica, u odnosu na posljednju konstataciju glavnog specijalnog tužioca, kazao je da je upravo to dokaz da on svoj posao radi hrabro i pošteno, te dodao da je na društvu i državnim institucijama da mu u tom smislu, i u narednom periodu obezbijede punu podršku i zaštitu, u ličnom, profesionalnom i institucionalnom smislu. S tim u vezi, predsjednik Odbora je dalje naveo da će se jedan od zaključaka sa saslušanja odnositi upravo na apel za što skorije rješavanje prostornih kapaciteta tužilaštva, ali i u odnosu na potrebe za eventualne zakonodavne izmjene, a sve u cilju stvaranja nezavisne, funkcionalne i do kraja efikasne institucije.

Predsjednik Vlade Dritan Abazović, u svom odgovoru poslaniku Branku Raduloviću, a u odnosu na pitanje kako se obračunati sa organizovanim kriminalom u Crnoj Gori, kazao je, da je za početak dobro, što se sa tim uopšte i krenulo, te da se u tom smislu ne mogu osporiti brojni pomaci, koji su rezultat zajedničkog djelovanja Vlade, Skupštine i tužilaštva. Naveo je da je donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom tužilaštvu, te nakon toga izbor novih članova Tužilačkog savjeta koji je izvršio izbor novog glavnog specijalnog tužioca, bio jedan od ključnih koraka u tom pravcu. Premijer je dalje kazao, da se može konstatovati da se dešavaju određeni pomaci u društvu, te izrazio stav da Crna Gora ima čemu da se nada, sada kada se oslobađa politike bivšeg režima, koji je, kako je istakao, zarobio državne institucije i prožeo cio sistem kriminalom. Međutim, u narednom periodu, potrebno je okrenuti se i „provjetranju sudskog sistema” u Crnoj Gori, koji i dalje predstavlja slabu tačku u državi. Dajući osvrt na sumnje da kriminalni klanovi imaju direktan uticaj u Upravi policije, predsjednik Vlade je kazao da to nije problem samo sa policijom, već da te strukture djeluju i unutar tužilačke organizacije, sudske grane vlasti, carinskog sistema, da taj uticaj postoji i u Agenciji za nacionalnu bezbjednost, odnosno na svim nivoima u državi. Istakao je da je potrebno vrijedno i predano raditi na iskorjenjivanju tog uticaja, navodeći da to neće biti nimalo lak zadatak, imajući u vidu da će kriminalne strukture uvijek pokušavati da se drugačije politički pozicioniraju, samo u cilju očuvanja kontrole i moći koju su imali. Kada je u pitanju slučaj „pokušaj državnog udara“, premijer Abazović je uputio apel nadležnim državnim organima da pravedno i u cilju opšteg interesa, donesu konačnu odluku, odnosno da ne nastavljaju sa odugovlačenjem tog sudskog procesa. Na kraju, ističući da će država uvijek štiti one koji se bore protiv najveće pošasti u društvu, što predstavlja organizovani kriminal i korupcija, predsjednik Vlade je izrazio nadu da je Crna Gora na dobrom putu da svi njeni građani uskoro osjete benefite te borbe.

Poslanik Branko Radulović, u svom obraćanju predsjedniku Vlade povodom aktuelne teme, naglasio je da postoji mogućnost da se uvede vanredno stanje, shodno članu 133 tačka 4 Ustava Crne Gore, a koji se odnosi na ugrožavanje ustavnog poretka. Takođe je podsjetio da napredak u Tužilaštvu i samoj Crnoj Gori uopšte nije moguć ukoliko sastav Disciplinske, odnosno Etičke komisije, dolazi iz korumpiranog i kontrolisanog Tužilaštva. Pored toga, istakao je da je sramno što ljudima koji rade pri Specijalnom državnom tužilaštvu nije obezbijeden internet, da im nedostaje stručni kadar iz oblasti IKT, da nemaju umreženu bazu podataka i dr. U vezi sa tim, dodao je da je neophodno izmijeniti i prilagoditi procesne zakone, prije svega ZKP, kako bi se postigla što veća efikasnost. Na kraju, poslanik Radulović je apelovao na ujedinjenje i uvođenje vanrednog stanja i vetinga kako bi se državno tužilaštvo i Policija doveli u stanje potpune mobilnosti.

Poslanik Predrag Bulatović, učestvujući u raspravi, naglasio je, da prije svega očekuje da se hitno i bez selektivnosti, u skladu sa zakonom i na osnovu argumenata, preduzmu neophodne mjere i pokrenu postupci prema svima koji su bili u vezi sa slučajem koji je na dnevnom redu, a nakon izjava koje su se čule od strane pozvanih lica. Takođe je dodao da je obaveza kako Vlade tako i Skupštine da se što prije zaustavi ustavno pravni kaos koji je zadesio državu a metoda za to je poštovanje Ustava, demokratskih principa i dijaloga, što je u domenu politike. Pored toga, osvrnuo se na slučaj „Državni udar“ i ulogu novoizabranog specijalnog državnog tužioca smatrajući da dešavanja u vezi istog mora ispratiti do kraja i da se ne može izuzeti iz te materije. U daljem izlaganju, poslanik Bulatović je dao komentar povodom nedavne izjave premijera da organizovani kriminal ima više novca nego država, tj. da je novac uvožen na paletama, što smatra zabrinjavajućim. Tim povodom, mišljenja je da je neophodno u Crnoj Gori napraviti političku koaliciju od svih onih snaga koje bi pomogle Specijalnom državnom tužilaštvu da se još brže obračuna sa navedenim kriminalnim aktivnostima. Na kraju je istakao da Specijalni državni tužilac nastoji da obavlja svoj posao časno i pošteno i da preduzete aktivnosti do sada ukazuju da ga organizovani kriminal i kriminalci ne doživljavaju kao partnera, za razliku od njegovih prethodnika.

Poslanik Srđan Pavićević, u svom obraćanju, je naveo da lično daje podršku ukoliko bi se formirao poseban odbor koji bi se bavio slučajem „Državni udar“ imajući u vidu činjenicu da je pomenuta tema, sama po sebi, veoma značajna. Kada je riječ o aktuelnim dešavanjima, mišljenja je da je u pitanju period ozdravljenja i izlaska iz nečega što se zove tzv. period „nijeme demokratije“, gdje se tačno znala podjela uloga. Tim povodom, istakao je, da današnja svjedočenja tužilaca pokazuju jedan apsolutni profesionalni, lični, politički i državni nemoral koji vlada u institucijama Tužilaštva, što je poraz za kompletno društvo. U daljem izlaganju, poslanik Pavićević je postavio pitanje Sanji Jovićević, kao postupajućoj specijalnoj tužiteljki u ovom slučaju, protiv kojih lica je objedinila krivične prijave, i kako je moguće da za dvije godine tužilaštvo nije moglo da konstatuje da je Enes Baković izjavio, da je dobio naređenje da se navedena lica puste da uđu u zemlju i da nije moguće utvrditi odgovornost, pravdajući se da nije u mogućnosti da saopšti više informacija.

Specijalna tužiteljka Sanja Jovićević, odgovarajući na pitanje poslanika Pavićevića i komentare koje je dao u odnosu na postupanje Specijalnog državnog tužilaštva u slučaju koji je predmet saslušanja, istakla je, da nije tačno da kao postupajuća specijalna tužiteljka u ovom

predmetu nije preduzela ništa kako bi se utvrdilo činjenično stanje. Tim povodom, podsjetila je, da su od strane određenog broja lica prikupljeni podaci i dokazi i uzete izjave, kao i da su prikupljeni podaci i dokumentacija od strane Ministarstva unutrašnjih poslova, Uprave policije i Interpola te da joj je dostavljen na uvid i dio spisa predmeta Specijalnog državnog tužilaštva. Takođe je naglasila da je odluke kako u ovom predmetu tako i u svakom drugom donijela isključivo na osnovu zakona i utvrđenog činjeničnog stanja a ne na osnovu percepcije. Kada je riječ o objedinjenim krivičnim prijavama, ponovila je da su objedinjene krivične prijave podnijete od strane poslanika Marka Milačića, protiv Zorana Lazovića i krivična prijava koja je podnijeta od strane državnog sekretara u Ministarstvu unutrašnjih poslova, protiv službenice MUP-a. Tom prilikom je sačinila službenu zabilješku na osnovu koje je ta dva predmeta spojila u jedan i sprovela jedinstveni postupak izviđaja i donijela odluku na osnovu činjenica i podataka sa kojima je u tom trenutku raspolagala.

Jovičević je takođe dodala da rješenje o odbačaju krivične prijave nije „Sveto pismo“ te da se u svakom trenutku, kad god se pojave i ako se pojave novi podaci i novi dokazi taj predmet može otvoriti. Takođe je ukazala da je odluku detaljno obrazložila i da stoji iza nje, s obzirom da u tužilaštvu radi 20 godina. Pored toga, navela je da sve njene odluke mogu i treba da budu predmet provjera, kako od strane nadležnog Glavnog specijalnog tužioca, tako i od strane Tužilačkog savjeta, naročito u pogledu davanja obavezujućih uputstava za rad, što zakon propisuje. Isto se odnosi i na njenu zakonitost u radu kod Komisije za pritužbe Tužilačkog savjeta.

Predsjedavajući Momo Koprivica je konstatovao da je u konkretnom slučaju evidentno zavladała „atmosfera pritiska“, i da su se davali nezakoniti nalozi i dešavali nezakoniti pritisci u odnosu na državne tužioce. U vezi sa tim, postavio je pitanje tužiteljki Jovičević, iz kog razloga su dva javna funkcionera, na neki način, umiješana u ovaj slučaj, odnosno da li je, dok je imala predmet u radu, a prije nego što je isti završen rješenjem o odbacivanju krivične prijave, uzela izjave od tadašnjih policijskih funkcionera Zorana Lazovića i Enesa Bakovića.

Specijalna tužiteljka Sanja Jovičević je kratko istakla, da upravo iz razloga što je povodom ove krivično - pravne stvari formiran novi predmet, da će postupak izviđaja ponovo biti nastavljen, te nije željela da navodi detalje dokaznih radnji koje su preduzete, u čemu postoji i zakonsko ograničenje. U konkretnoj stvari može reći da su uzete izjave u Specijalnom državnom tužilaštvu od većeg broja lica, pa i od Zorana Lazovića, u dva navrata. Obavještenja su, takođe, prikupljena i od drugih policijskih službenika koji su, na neki način, povezani ili pominjani u ovom predmetu. Specijalno policijsko odjeljenje je pored toga, po njenom zahtjevu, uzimalo izjave od određenih lica u svojstvu građana. Samim tim, preduzete su sve one dokazne radnje na koje je, kao specijalni tužilac i kao državni tužilac, bila ovlašćena i bez kojih ne bi mogla donijeti odluku u tom predmetu.

Učestvujući u raspravi, **poslanica Milosava Paunović** navela da je tužilac Boričić veoma hrabro iznio sve ono što je očigledan primjer korupcije i organizovanog kriminala koji je dospio do pravosuđa, a što je dovelo do toga da građani jednostavno nemaju povjerenje u pravosudni sistem. Međutim, izrazila je nadu da će dosadašnji rezultati koji su postignuti doprinijeti da do takvih pojava više ne dođe. Pored toga, dodala je da, u očima međunarodne zajednice, kao država, djelujemo u najmanju ruku haotično s obzirom na činjenicu da je očigledno postojala sprega između politike i profesionalne djelatnosti, što su upravo i glavni prigovori u svim izvještajima

Evropske komisije. U daljem izlaganju, poslanica Paunović se osvrnula na izjavu tužiteljke Jovičević i sprovedeni postupak koji je rezultirao rešenjem o odbacivanju krivične prijave. Tim povodom izrazila je dilemu da na osnovu saslušanih lica, među kojima je jedna službenica MUP-a i dva privedena službenika Policije, nije bilo moguće doći do subjektivne odgovornosti, a imajući u vidu činjenicu da je u ovom predmetu odlučivalo Vrhovno Državno Tužilaštvo. Takođe je postavila pitanje da li je mogla biti utvrđena objektivna odgovornost, odnosno odgovornost po funkciji, s obzirom da je Enes Baković javno u medijima rekao da je, po pozivu, ukinuta zabrana ulaska u Crnu Goru Veljku Belivuku i Marku Miljkoviću. Takođe je apelovala na direktora Uprave policije i ministra unutrašnjih poslova da nastave sa „čišćenjem“ pripadnika službe unutrašnjih poslova koji su u sprezi sa kriminalom, kako bi građani Crne Gore imali povjerenje u pravosudne organe ali i u Policiju.

Predsjednik Vlade, Dritan Abazović, je kratko naglasio da i dalje ostaje nejasno ko je kriv u ovom slučaju. Tim povodom, dodao je, da obrazloženje, da ne postoji jasno propisano kako se nekome određuje i ukida zabrana ulaska u državu znači, da hiljadu ljudi kojima je ista izrečena, mogu sutra ući u Crnu Goru i da za to niko ne snosi odgovornost. Takođe je naveo da se na osnovu izlaganja može zaključiti da se neće moći utvrditi krivac sve dok se bude postupalo na način kako je u prethodnim izlaganjima rečeno.

Tužiteljka Sanja Jovičević je u odgovoru poslanici Paunović, povodom saslušanih lica, navela da su, pored Zorana Lazovića, saslušani Žižić Milorad i Pavičević Milovan. Po nalogu postupajućeg osnovnog državnog tužioca, Vukasa Radonjića, uzeta su obavještenja od Ivanišević Slavke, Bošković Aleksandre i Đurović Saše. Po zahtjevu specijalnog policijskog odjeljenja takođe je uzeta izjava od Enesa Bakovića. Od tadašnjeg direktora Uprave policije Veselina Veljovića izjava nije uzeta iz razloga što niko od pomenutih lica i od lica koja su dala izjavu nije njega naveo kao lice koje je po bilo kom osnovu bilo uključeno u ovaj slučaj. Što se tiče lične ocjene da li je u ovom slučaju postojala eventualno neka komandna odgovornost, Sanja Jovičević je ukazala da u konkretnoj situaciji to nije moglo biti cijenjeno, s obzirom da je donijela rešenje o odbačaju krivične prijave u kojem je navedeno da ne postoji osnovana sumnja da su prijavljena lica izvršila krivično djelo, pa samim tim nije bilo osnova ni da se dalje utvrđuje postojanje odgovornosti nekih drugih lica. U odnosu na komentare premijera Abazovića, ukazala je da isti nijesu primjereni i profesionalni te da je prilikom donošenja odluke cijenila subjektivne i objektivne elemente krivičnih djela koji se okrivljenima stavljaju na teret. Što se tiče izostanka akata kojima se uređuje pitanje zabrane ulaska i skidanje zabrane za pojedine građane na teritoriji Crne Gore, podsjetila je da je u svom rešenju o odbačaju navela da nije prekršen nijedan materijalno-pravni propis iz razloga što je od strane tadašnjeg pomoćnika direktora Policije i direktora Policije dobila obavještenje da takav pravni akt, u smislu uredbe, poslovnika, pravilnika, ne postoji. Navedeno, ipak, nije bilo jedino i opredjeljujuće za donošenje takve odluke što stoji i u obrazloženju.

Zainteresovani poslanik Marko Milačić, u svom obraćanju, osvrnuo se na izlaganje Glavnog specijalnog tužioca Vladimira Novovića koji je najviše izložen riziku obavljajući svoj posao, smatrajući da svi zajedno treba da pokažu hrabrost i daju svoj doprinos u borbi protiv organizovanog kriminala. Nadalje je podsjetio da je podnio krivičnu prijavu protiv Zorana Lazovića, koja je objedinjena sa drugom prijavom a potom odbačena, te da je istu ponovo uputio

новоizabranom Glavnom specijalnom tužiocu Novoviću. Tim povodom, mišljenja je da ista može biti dobra polazna osnova u borbi protiv organizovanog kriminala na najvišem nivou. U pomenutoj prijavi tražio je da Zoran Lazović bude lišen slobode zbog krivičnog djela stvaranje kriminalne organizacije iz člana 401 Krivičnog zakonika. Tačno je, da u prijavi nije naveo Veselina Veljovića, i da nije pozvan kao podnosilac prijave, smatrajući da bi po komandnoj odgovornosti on trebao biti saslušan. Takođe, ispod Veselina Veljovića, bio je Zoran Lazović, a niže njegov sin Petar Lazović. Pored toga, mišljenja je, da tadašnji rukovodilac specijalnog državnog tužilaštva, Milivoje Katnić, snosi najveću odgovornost imajući u vidu činjenicu da ga je država plaćala da pruža zaštitu od kriminala.

U daljem izlaganju, poslanik Milačić je postavio pitanje tužiteljki Jovićević, da li je u svom radu, konkretno u predmetnom slučaju, doživljavala bilo kakve pritiske. Takođe je zatražio informaciju da li je od tadašnjeg Glavnog specijalnog tužioca Katnića dobijala određene naredbe. Pored toga, dodao je da smatra saučesnicima sve one koji su stavili potpis u „predmetu koji je rezultirao višestrukim ubistvima“. Imajući u vidu navedeno, istakao je da državne institucije sada imaju mnogo više odlučnosti i hrabrosti da se obračunaju sa mafijom, uprkos tome što ista raspolaže sa većom količinom novca. Samim tim, smatra da je velika odgovornost na Specijalnom državnom tužilaštvu ukoliko, nakon današnje rasprave, Zoran Lazović ne bude procesuiran. Pored njega, ukazao je da je potrebno procesuirati i Milivoja Katnića te preispitati odgovornost pojedinih tužilaca.

Tužiteljka Sanja Jovićević, komentarišući izlaganje poslanika Milačića, kratko je istakla da ga poziva da sa Specijalnim državnim tužilaštvom podijeli sva saznanja o kriminalnim aktivnostima pomenutih kriminalnih organizacija, imajući u vidu činjenicu da je izviđaj u ovom predmetu u toku, i da će tužilaštvo, ukoliko se pojave neke nove činjenice ili dokazi, donijeti adekvatnu odluku.

Poslanik Milun Zogović, kao zainteresovani za predmetnu raspravu, posebno je istakao afirmativan značaj i ulogu Odbora u ovom slučaju s obzirom da su se mogle čuti određene informacije vezane za spregu između pojedinih kriminalnih grupa i državnih institucija. Takođe je izrazio molbu da država obezbijedi neophodnu podršku Upravi policije i Specijalnom državnom tužilaštvu kako bi, na adekvatan način, mogli odgovoriti na svakodnevne izazove sa kojima se suočavaju. Takođe se osvrnuo na slučaj „Državni udar“ i ulogu tadašnjeg Glavnog specijalnog državnog tužioca Katnića i specijalnog tužioca Čađenovića, navodeći da podržava inicijativu poslanika Pavićevića da se ovim povodom, ali i na mnoge druge teme koje opterećuju crnogorsku javnost, pokrenu određene tematske sjednice. Poslanik Zogović je na kraju konstatovao da je sada neophodna društvena i politička odgovornost kako bi se obezbijedili elementarni preduslovi za nesmetano funkcionisanje tužilačke grane vlasti kao i deblokade sudske grane vlasti.

Predsjedavajući Momo Koprivica zamolio je predsjednika Vlade da prodiskutuje određene pojedinosti koje govore o kontekstu i ukupnom djelovanju državnih institucija. Naime, podsjetio je da se u oktobru 2020. godine Veljko Belivuk i članovi njegove organizovane kriminalne grupe terete za ubistvo Barana Damira Hodžića i Adisa Spahića, te za otmicu Milete Radulovića u Danilovgradu. Takođe, evidentna je činjenica da je 16. jula 2021. godine Europol predao Specijalnom državnom tužilaštvu dokumentaciju u kojoj se, između ostalog, doslovno navodi da su službenici Policije, Petar Lazović i Ljubo Milović, bili članovi organizovane

kriminalne grupe Kavač. Poslanik Koprivica je, takođe, ukazao da su prethodno navedena lica ujedno i dočekali i provodili određeno vrijeme i zajedničke trenutke u restoranu Grahovo, koji je u faktičkom vlasništvu Ljuba Milovića, a formalno njegovog brata, gdje nastaje fotografija od tih šest lica. U vezi sa tim, istakao je da je pomenuta krivična prijava podnešena prije nego što je kod tadašnjeg rukovodioca Specijalnog državnog tužilaštva Milivoja Katnića stigla dokumentacija Europolu. Pored toga, poslanik Koprivica je podsjetio da je u novinskom članku nezavisnog dnevnika „Vijesti“, od 10. oktobra 2022. godine, navedeno da je kontrola optužnice protiv Veljka Belivuka, Marka Miljkovića, Nebojše Jankovića i Ratka Živkovića, kojima je izrečena zabrana ulaska u cilju očuvanja unutrašnje bezbjednosti države, odložena u Višem sudu u Podgorici. Imajući u vidu da je rečeno da ne postoji jasan pravni okvir oko zabrane ulaska, postavlja se pitanje šta je smisao odnosno cilj postojanja tog instituta jer se ovlašćenje može koristiti samo sa onim ciljem zbog kojeg je ustanovljeno. S obzirom da su na toj fotografiji: Veljko Belivuk, Marko Miljković, Radoje Zvicer, kao i Nebojša Bugarin, Petar Lazović i Ljubo Milović, kao službenici državnih organa Crne Gore, upitno je da li su u tom smislu izašli iz okvira svog djelovanja puštajući da ova lica uđu u Crnu Goru. Kada su u pitanju pripadnici Uprave policije, Bugarin i Milović, predsjedavajući je takođe postavio pitanje predsjedniku Vlade da li je upoznat sa slučajem da su pomenuta lica pratila tadašnjeg predsjednika Skupštine Crne Gore, Aleksu Bečića, o čemu je sačinjena službena zabilješka.

Predsjednik Vlade Crne Gore Dritan Abazović, komentarišući izlaganje predsjedavajućeg, iskazao je još jednom zahvalnost povodom organizovanja ove sjednice dajući podršku da se nastavi sa sličnim inicijativama. Kada je riječ o kontekstu i hronologiji dešavanja u pomenutom slučaju, predsjednik Vlade naveo je da će se uvijek naći prostor da se ogradi od procedure, te da se na taj način stvara slika da se cjelokupna situacija želi amnestirati. Tim povodom, mišljenja je da je tadašnji Glavni specijalni tužilac Milivoje Katnić ciljano izabrao tužiteljku Jovićević i njoj dodijelio ovaj predmet, kao i da je imao obavezu da je obavijesti o dokumentima Europolu, ukoliko ih ona nije imala, s obzirom da su u pitanju specifična lica. Takođe je dodao da je tužiteljka Jovićević takođe mogla samoinicijativno postupati, s obzirom na brojne članke u medijima koji su vezani za ova lica. Samim tim, ukazao je da je suština u tome da u institucijama sistema postoji uticaj organizovanog kriminala i da se „anti mafija koalicija“ mora okupiti. Vezano za pitanje oko praćenja tadašnjeg predsjednika Skupštine Alekse Bečića, premijer Abazović je naveo da je tačno da su ga pripadnici Uprave policije Nebojša Bugarin i Ljubo Milović pratili. Takođe je istakao da je Nebojša Bugarin, do prije 15-20 dana, radio u Upravi policije. Pored toga, ukazao je da ministar unutrašnjih poslova ne može dati otkaz Ljubu Miloviću iz razloga što Disciplinska komisija ne može da se sastane, pravdajući se da nemaju pristup tajnim podacima i da ne mogu utvrditi da li je on član kavačkog klana, i samim tim ne mogu donijeti odluku da je on narušavao ugled Policije i slično. Imajući u vidu navedeno, premijer Abazović je naglasio da su u ovom slučaju „pipci“ kavačkog klana duboko dosegli u institucije sistema, gdje su sistematski uništavani ili skrivani dokazi, zbog čega je jedan broj lica već počeo da odgovara, što će se nastaviti i u narednom periodu. Takođe je dodao da je ovaj slučaj, po njegovom mišljenju, riješen navodeći da je zabranu ulaska pomenutim licima omogućio Zoran Lazović i njegova ekipa za specijalne operacije koja je tek rasformirana. Na kraju je naglasio da je građanima sada sve pojednostavljeno i objašnjeno i da su bili u prilici da saznaju istinu.

Predsjednik Odbora Momo Koprivica je nadalje postavio pitanje specijalnoj tužiteljki Jovičević da li je, u krivično pravnom smislu i sa aspekta sagledavanja lanca odgovornosti, relevantna činjenica na koji način su Veljko Belivuk i Marko Miljković znali da im je ukinuta zabrana ulaska u Crnu Goru.

Specijalna tužiteljka Sanja Jovičević je kratko navela da ne može davati zaključke i pretpostavke i da, po njenoj ocjeni, to nije bilo od uticaja. Što se tiče dolaska ovih lica u Crnu Goru, navela je da su se uputili na zvanični granični prelaz i došli preko aerodroma Beograd te da, u tom kontekstu, nema saznanja da li su znali ili nisu znali da im je ukinuta zabrana ulaska u Crnu Goru. Tim povodom, ponovila je da je prilikom donošenja odluke u ovom predmetu cijenila subjektivan odnos prijavljenih lica prema izvršenom krivičnom djelu. Uzimajući u obzir da je krivičnom prijavom bilo predstavljeno da je ovim licima trebala da bude ostvarena korist u vidu omogućavanja da uđu u Crnu Goru, a imajući u vidu da je odlukom utvrdila da ne postoji osnovana sumnja da su ta lica izvršila krivična djela za koja su prijavljena, nije dalje utvrđivala niti je bilo od uticaja to da li su oni prethodno bili obaviješteni ili ne o ukidanju zabrane ulaska.

Predsjedavajući Momo Koprivica, u svom komentaru, je konstatovao da onaj ko obavijesti nekoga da je skinuta zabrana ulaska i da može doći u Crnu Goru vjerovatno doprinosi njegovom dolasku i pravi kriminalnu aktivnost. Samim tim, ne može povjerovati da pomenuta lica nijesu bila obaviještena o tome, što govori o odgovornosti policijskih funkcionera kao i Zorana Lazovića, koji kasnije daje naloge, dok sa njim povezana lica vrše pritiske na državno Tužilaštvo. Takođe je zatražio dodatno pojašnjenje od strane ministra unutrašnjih poslova i direktora Policije u dijelu pravnog okvira i ciljeva zbog kojih se uvodi zabrana ulaska u zemlju i kakve su njene posljedice. Na kraju je od osnovnog tužioca Boričića zatražio pojašnjenje u vezi pomenute Odluke Vrhovnog suda.

Ministar unutrašnjih poslova Filip Adžić je povodom pitanja oko stavljanja i ukidanja zabrane ulaska u Crnu Goru, u svom komentaru, naveo da se na osnovu rasprave moglo zaključiti da apsolutno nema opravdanosti da se ista, bilo kome, stavi ili ukine i da samim tim nema osnova za procesuiranje. Tim povodom, dodao je da se određenim licima stavlja zabrana ulaska ukoliko postoji opasnost po unutrašnju ili nacionalnu bezbjednost države. Imajući u vidu navedeno, pomenuta lica su imala taj status, a neko je svojevolumeno odlučio da im tu zabranu skine što se mora razjasniti. U daljem izlaganju, ministar Adžić je istakao da je posljedica svih ubistava koja su se desila upravo činjenica da su predstavnici državnih institucija štitili kriminalce, i da su se isti osjećali potpuno slobodno da u našoj zemlji prave krivična djela, bez obzira na postojanje zabrane ulaska u našu zemlju, znajući da će im neko omogućiti da nesmetano odu. Međutim, ministar je ocijenio da je situacija sada potpuno drugačija, iskazujući podršku i zahvalnost svim policijskim službenicima i njihovim porodicama koji, u saradnji sa Specijalnim tužilaštvom, sprovode aktivnosti u borbi protiv organizovanog kriminala.

Tužilac Nikola Boričić je kratko ponovio da je Odluku Vrhovnog suda pomenuo u kontekstu da je kažnjen prvostepeno, disciplinski. Naime, rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva je protiv njega pokrenula disciplinski postupak, zbog zastarjelosti trinaest predmeta, dok je predsjednica Disciplinske komisije sakrila odluku Vrhovnog suda od članova Disciplinskog vijeća, što smatra krivičnom odgovornošću. Naime, u predmetu Carine, Vrhovni sud je donio presudu i zauzeo pravni stav, a predsjednica Disciplinske komisije je od dva člana vijeća sakrila

tu presudu, a imala je u svom predmetu Carine. Kada je riječ o etičkom kontekstu unutar Tužilačkog savjeta, Nikola Boričić je naglasio da postoji razlika između uglednih pravника s jedne strane, i tužilaca s druge strane, o čemu svjedoči njegov primjer da je na intervjuu ocijenjen nulom upravo od strane predstavnika tužilaštva.

Zaključujući raspravu, predsjednik Odbora Momo Koprivica uputio je molbu Dušku Milanoviću, rukovodiocu Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici kao i Nikoli Boričiću, tadašnjem v.d. rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici da dostave pomenute akte Odboru za politički sistem, pravosuđe i upravu. U vezi sa tim, dodao je da će u skladu sa članom 50 Poslovnika Skupštine Crne Gore uputiti pisani zahtjev za dostavljanje materijala i obavještenja, kako bi se stvorio formalni osnov da se povodom istog daju odgovori. Pored toga, predsjednik Odbora je istakao da će ova sjednica, nadalje, proizvesti brojne reakcije imajući u vidu činjenicu da je omogućena prilika da se slobodno govori i da se razotkriju sva institucionalna nepočinstva i pritisci koji su doveli do deformisanja institucija, na način da iste nisu radile u javnom interesu već po nalogima iz neformalnih centara moći. Takođe je dodao da rad Odbora predstavlja izraz odgovornosti i političke hrabrosti svih poslanika koji su učestvovali u radu i uhvatili se u koštac sa nosiocima kriminala Crnoj Gori, koji je bio u čvrstoj sprezi sa državnim strukturama. U vezi sa tim, dat je doprinos u rasvjetljavanju pozadine, motiva i razloga za skidanje zabrane Veljku Belivuku i Marku Miljkoviću, i dobijena saznanja sa kakvim pritiscima su se tužioci, koji su radili po zakonu, suočavali. Takođe, predsjednik Odbora je ukazao na značajnu informaciju od strane Glavnog specijalnog tužioca da je u okviru Specijalnog državnog tužilaštva ponovo otvoren ovaj predmet, smatrajući da je na ovaj način stvoren snažan podsticaj da se ovaj postupak dovede do kraja i sazna puna istina. Na kraju je naglasio da će povodom ove sjednice biti formulisani zaključci Odbora, kao rezolutni, odgovorni i jasni, i da će dati podsticaj nadležnim organima u daljem djelovanju, kao maksimum ostvarivanja nadzorne i kontrolne uloge ovog radnog tijela Skupštine Crne Gore.

Sjednica je završena u 19 sati i 10 minuta.

Zapisnik sačinila:

Sekretarka Odbora
Slavica Mirković

Predsjednik Odbora
Momo Koprivica